

τάς αἰσθήσεις των, ἀλλὰ τὴν φαντασίαν των, ἐπειδὴ ἐκεῖνοι μὲν ἔχουσιν ὅρια ἀνυπέρβλητα, ἔχουν χορηγίαν, αὕτη δὲ ποτὲ δὲν εὐχαριστεῖται, δὲν δαμάζεται, τρέχει παντοῦ ἀκαταπαύστως καὶ δύναται νὰ κρατῇται μετέωρος διὰ τῶν πλεκτανῶν τῶν ἀνδρῶν ἐπ' ἀπειρον, μέχρις αὐτοῦ τοῦ τέλους, εἶναι ὡς ὁ φρονίμος ἐκείνος στρατηγὸς ὅστις ὑποχωρεῖ εἰς τὸν μέγαν κίνδυνον, πεποιθὼς ὅτι διὰ νέας ὁρμῆς ἦν μετ' ὀλίγον θέλει ποιῇσει εἰς τὸν ἀτακτοῦντα ὡς ἐκ τῆς χαρᾶς τῆς ὑποχωρήσεως στρατὸν, θέλει ἀπολαύσει νίκην ἐπιφθονον καὶ ἐπικερδῆ καὶ οὕτως τὴν ἀποκτᾷ, οὕτω καὶ ἡ γυνὴ, πολλάκις ὑπερφηανουμένη διὰ τὴν ἡθικὴν καὶ τὸ πνεῦμα της, δέχεται ἀσμένως πᾶσαν κολακίαν, πᾶσαν ἀβροφροσύνην, καὶ χωρὶς καὶ νὰ προῖδῃ τὸ τέλος, νικᾷται ἀπὸ τὸν κεκρυμμένον ἔρωτα καὶ δυστυχεῖ.

(ἀκολουθεῖ.)

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Τὰ καθ' ἡμᾶς συνοικέσια.

Ἡ Κ. Δ. Σ. συνεζεύχθη ἄνδρα παρήλικα. Τὰ δυσανάλογα ταῦτα συνοικέσια εἶναι πολυὺς ῥιθμοὶ εἰς τὴν τῶν Παρισίων κοινωνίαν, καὶ ἀδίκως ἤθελες θεωρῆσαι τὰς οὕτως ὑπανδρευόμενας νέας ὡς θύματα ἄξια συμπαθείας. Μὴ σπεῦδε νὰ κλαίης αὐτάς. Τὸ συνηθέστερον, τὸ θῆμα μόνον τοῦ προηγούμενου τὴν θυσίαν, διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ χειρῶν περιεβάλετο τὸ στέμμα, καὶ ἐπορεύθη γενναίως καὶ ἱλαρῶς πρὸς τὸν βωμόν... Οἱ γονεῖς δὲν ἔχουν πλέον ἀνάγκην ἀγώνων ἵνα βιάζωσι τὰς θυγατέρας των εἰς ἐπωφελεῖ συνοικέσιον, εὐρίσκουσιν εἰς αὐτάς πρόθυμον ὑπακοήν.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, ἐν Παρίσις, εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς ἀνωτέρας κοινωνίας, αἱ κόραι εἰσερχόμεναι ἐν τῷ κόσμῳ, μόνον φροντίδα ἔχουσι τὴν διὰ τῆς ὑπανδρείας στερέωσιν λαμπρᾶς ὑπάρξεως. Τὸ πρῶτον αἰσθητὸν τὸ ἐγείρομενον εἰς τὰς παρθεναῖκας αὐτῶν ψυχὰς εἶναι ἡ φιλοδοξία. Ἡ νεκρά αὐτῶν καρδίαν πάλαι ἐξ ὑπολογισμοῦ, οὐχὶ ἐξ ἔρωτος. Ὀνειρά κόρης ἐλέγοντο, κατὰ τοὺς ῥωμαντικούς χρόνους, ἡ συμπαθητικὴ συνεννόησις δύο περιπατῶν ἀγαπωμένων καρδιῶν, ἡ δὲ εὐτυχία, γλυκύς τις ὑμέναιος μετὰ νέου φανταστοῦ ἢ ὑπαρχοῦ... Ὀνειρά κόρης σήμερον λέγονται τὰ πλούτη, ἡ πολυτέλεια, ἀριστοκρατικὸς τις τίτλος, ἀδιάφορον τίς ὁ σύζυγος, τίς ἡ ἡλικία του, τίς ἡ μορφή του.

Θὰ γελᾷ ἡ παρισινὴ δεκαπενταετής κόρη, ἂν σ' ἀκούσῃ λέγοντα περὶ ὑπανδρείας ἐκ κλίσεως μετὰ ἐρασμοῦ νέου, εὐειδοῦς, ἀγαθοῦ καὶ τρυφεροῦ, προσφέροντος αὐτῇ τὴν εὐτυχίαν ἐν μετρίᾳ καταστάσει καὶ μετρίᾳ ἀνέσει. Ἀλλ' εἰπέ αὐτῇ περὶ τίνος ἐκατομμυριούχου, ἢ μεγάλου τινὸς ἀρχοντος γέροντος καὶ δυσμόρφου καὶ θέλεις ἰδῇ τὰ

χείλη της νὰ μειδιάσουν; τὸ βλέμμα της νὰ λάμψῃ, καὶ τὸ χαρίεν αὐτῆς πρόσωπον νὰ ἐμψυχωθῇ ὑπὸ ζωηρᾶς καὶ βαθείας συγκινήσεως. Τὸ ἐξ ἔρωτος συνοικέσιον δι' αὐτὴν εἶναι αἱ τιμαὶ τοῦ βαθμοῦ, ἡ λαμπρότης τῆς ζωῆς, ἃτινα θέλει τὰ φέρει ὁ γέρον σύζυγος, τὴν ὑπανδρείαν ταύτην δίδωκε μετὰ ζήσεως, δέχεται μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

Ἐν τούτοις, αἱ περικαλλεῖς αὗται κόραι αἰτινὲς ἔσχον τὴν φρόνησιν πρὶν ἢ νὰ ἔχωσι καρδίαν, θέλουν ἐπὶ τέλους ἐπανέλθει ἐκεῖ, ὅθεν ἐχρεώστων ν' ἀρχίσωσι. Δέκα καὶ ἑξ ἑτῶν οὕσαι ἐσκέπτοντο ὡς γυναῖκες ὄριμοι, ὡς γυναῖκες τριακονταετείς· γενόμεναι δὲ γυναῖκες, καὶ ἐν τῷ θέρει τῆς ἡλικίας των, ἔχουσιν ὀνειρώξεις νεανίδων καὶ φαντασίαν ἔαρος· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ λεγόμενον ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί. Τὶ δὲ συμβαίνει κατὰ τὴν ἀντίστροφον ταύτην πορείαν τῆς ζωῆς; εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον τὸ νὰ μὴ προσκίψῃ ἡ γυνὴ κατὰ τινος πέτρας σκανδάλου.

Τοιοῦτον τι ἀκριβῶς ἔπαθε καὶ ἡ Κ. Δ. Σ. ἐν τῇ τρυφερᾷ αὐτῆς ἡλικίᾳ συνεζεύχθη ἄνδρα παρήλικα. Ἐκ πτωχῆς ἐγένετο πλουσία, ἐκτήσατο ὄνομα, πλούτη, πολυτέλειαν, ὄχημα, ἀδάμαντας, θεωρεῖον ἐν τῷ Μελοδράματι, κομψοὺς στολισμοὺς καὶ αἰθουσάν, ὅπου συνέβρεεν ὁ ἐκλελεγμένος κόσμος. Δὲν ἦτο τοῦτο ἡ εὐτυχία; τίνας ἄλλου εἶχεν ἀνάγκην; ναί μὲν, ὁ σύζυγος ἦτο ὀλίγον τι δύστροπος, θυμώδης, ζηλότυπος, ἀλλὰ τίς δὲν παρὰ βλέπει μικρά τινα ἐλαττώματα χάριν τοσούτων λαμπρῶν ὠφελημάτων... Ἀλλὰ παρήρχετο ἡ ἡλικία καὶ σὺν αὐτῇ ἡ καρτερία, διότι καθόσον προσήγγιζε τῷ τριακοστῷ τῆς ἡλικίας ἔτος, αἱ μὲν κενδοδοξίαι τῆς πολυτελείας καὶ τρυφῆς ἤλαττο, αἱ δὲ εὐχαριστήσεις καὶ ὀρέξεις αὐτῆς ἐγένοντο ἀπλοῦστεραι. Τότε δὲ, ἀντὶ τοῦ γηραιοῦ ἐκείνου καὶ δυστρόπου ἀνδρὸς καὶ τοῦ πλούτου του, καὶ τοῦ ἄλλου τῶν αἰθουσῶν, ἐσκέπτετο, ὅτι ἡ συναναστροφὴ ἀνδρὸς ἐρασμοῦ καὶ πνευματώδους ἦτο μυριάκις προτιμότερα. Ἀς ἦτο αὕτη ἐπιτετραμένον νὰ δέχεται τὸν νέον τοῦτον ὅποτε ἤθελε! παρητεῖτο πᾶσας τὰς ἐορτάς, τὰς διασκεδάσεις. Καὶ ὁ νεανίας οὗτος, διότι ἦτο πολὺ νέος, κατ' ἀρχὰς μὲν ἀνησούχησε τὸν γέροντα σύζυγον, ἔπειτα, καθὼς ἀσθενῆς, διότι κακὸν τὸ γῆρας, οὐ γὰρ ἔρχεται μόνον, ὑπετάγη, οὐδὲ ἀντέλεγεν εἰς τὰς ἐπισκέψεις τοῦ Κ. Ἀδόλφου.

Τὸ πρᾶγμα διήρκεσεν οὕτω ἐπὶ τινα ἔτη καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ γηραιὸς σύζυγος, βλέπων προσεγγίζουσαν τὴν τελευταίαν ὥραν του, ἀπεχαιρέτησε τὴν γυναῖκά του, καὶ τῆς ἔδωκε καλὰς τινὰς συμβουλάς διὰ τὸ μέλλον καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων, τῇ εἶπε σπουδαίως, ὅτι τὴν συνεβούλευε νὰ ὑπανδρευθῇ τὸν Ἀδόλφον.

— Τὸ ἐσκέπτουμην, ἡ δύνατο ν' ἀπαντήσῃ ἡ μέλουσα γῆρα· ἀλλ' ἡ λέξις ἔμεινεν εἰς τὰ χεῖλη, ὅπου ὁ σύζυγος τὴν εἶχεν ἰδεῖ πρὸ καιροῦ. Τέλος ἀπέθανεν ὁ καλὸς υἱὸς ἱσως κατεχόμενος ὑπὸ τῆς κακεντρεχοῦς σκέψεως, ὅτι τὸ μέλλον θέλει τὸν

ἐκδικήσῃ διὰ τὰ βάσανα τὰ ὅποια ἡ ζηλοτυπία του τῷ ἐπροζένησε.

Μόλις ἔλκειν ὁ χρόνος τοῦ πένθους καὶ ἡ ἀνυπόμονος καὶ παρηγορημένη πρὸ χρόνου χήρα συνελύχθη τὸν Κ. Ἀδόλφον. Ἀλλὰ καὶ ὁ δεύτερος οὗτος ὑμέβαιος εἶχε τὸ ἐλάττωμα τοῦ δυσαναλόγου τῆς ἡλικίας. Ἡ χήρα εἶχεν ἡλικίαν τριάκοντα καὶ τριῶν πεπληρωμένων ἐτῶν, ἐνῷ ὁ κύριος μόλις εἰσῆρχετο εἰς τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ζωῆς του. Ὁ Κ. Ἀδόλφος ἐμμεῖτο τὰς νέας κυρίας τῶν Παρισίων, ἐσκεπτετο περὶ τοῦ μέλλοντός του, ἤθελε νὰ γενῇ διὰ μιᾶς πλούσιος, καὶ κατὰ τοῦτο ἐπέτυχεν ἄριστα, διότι ἡ χήρα ἦτο κυρία περιουσίας ἀποφερούσης τεσσαράκοντα χιλιάδας δραχμῶν εἰσόδημα.

Τοιοῦτοτρόπως, ἐνῷ ἡ κυρία αὕτη, κόρη οὔσα ἔκαμεν ὑπανδρεῖαν φρονίμου γυναικὸς, ὥριμος ἤδη γυνή, ἔπραξεν ἀντιστρόφως, δηλ. ὑπανδρεῖαν νέας κόρης. Ἀλλ' ἰδέτε πῶς τὰ σφάλματα συνδέονται. Νέα μὲν οὔσα ὑπέφερε ἀπὸ τὸν γηραιὸν σύζυγον, γραιὴ δὲ γενομένη θέλει ὑποφέρει ἀπὸ τὸν νεανίαν σύμβιόν της. Τώρα καὶ αὕτη τυραννεῖται ὑπὸ τῶν βασάνων τῆς ζηλοτυπίας, τὰ ὅποια ἄλλοτε ἐπροζένει εἰς τὸν μακαρίτην...

Τὸ ἐνεστώς θέρος, ὀδηγήσας τὴν γυναῖκά του εἰς τι ἀγροπύργιον, ὁ Κ. Ἀδόλφος ἀνεχώρησε χωρὶς τινος προοιμίου μεταβαίνων εἰς τὰ θερμὰ λουτρά. Ἡ δυστυχὴς γυνή του, πρὸς ἣν ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ ἀπουσία του θέλει διαρκέσει δύο ἢ τρεῖς μῆνας, εἰς μάτην ἐδέετο αὐτοῦ νὰ ἔλθῃ μαζὶ του. Ἀνεχώρησε μόνος, ἡ δὲ Κ. Α. ἀπληγισμένη ἔφυγε τὸν πύργον, λίαν θορυβῶδη καὶ λίαν παιδρὸν, καὶ ἐπέστρεψεν ἵνα ἐνταφιάσῃ τὰς θλίψεις της εἰς τὴν παρισινήν ἐρημίαν.

(Ἐκ τῆς *Revue de Paris* ὑπὸ Eugène Guinot)

Εἰς τὴν Ἰσπανίαν ὑπάρχουν 60 μητροπολιτικαὶ ἐκκλησίαι 89 συλλογικαὶ, 19,000 ἐνορικαὶ, 3,000 ἀνήκουσι εἰς μονὰς, 3 ἐρημητήρια, καὶ 2,000 παρεκκλήσια. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κωδῶνων παντὸς μεγέθους ἀνηκόντων εἰς αὐτὰς ἦναι 84,108. Τὸ ὅλικόν βάρος αὐτῶν εἶναι 3,651, 450, arrobas (91,285,750 γαλλικῶν λιτρῶν). Ἡ ἀξία τῶν κωδῶνων τούτων ἀναλελυμένων ὑπολογίζεται εἰς 7 ἐκτομύρια φράγκων.

Τὸ χωρίον Κζάβα ἀπέχον 18 γερμανικὰ μίλια ἀπὸ τὴν Πέστα (ἐν Οὐγγαρῇ) ἀπριθμεῖ 4923 οἴκους, καὶ 20,187 κατοίκους ἅπαντας σλαβικῶν φυλῶν, πρεσβεύοντας τὸ τῶν διαμαρτυρομένων δόγμα. Ἡ περιφέρειά του δὲ εἶναι 7 τετραγωνικῶν μιλίων.

Φόροι ἐν Ἀγγλίᾳ. Ὁ λόρδος Brougham εἰς λόγον του τινὰ οὕτως ἀπριθμεῖ τοὺς ἐν Ἀγγλίᾳ φόρους.

» Πληρόνωμεν λέγει φόρους διὰ πᾶν ὅτι τρώγομεν, ἐνδύμεθα, ἢ φέρομεν εἰς τοὺς πόδας.

» Φόρους διὰ πᾶν ὅ,τι εὐχαριστεῖ τὴν θρασύν μας, τὴν ἀκοήν, τὴν ὁσφρησιν, τῇ γαστρὶ καὶ τῇ ἀγῇ.

» Φόρους διὰ πᾶν ὅ,τι κεῖται ἐπὶ τῇ γῇ, ἐν τῷ ὕδατι, ἢ ὑπὸ τὴν γῆν.

» Διὰ πᾶν ὅ,τι ἔρχεται ἐξωθεν, ἢ γεννᾶται παρ' ἡμῖν, διὰ τὰς ἀκατεργάστους ὕλας, καὶ διὰ τὴν ἀξίαν ἣν θέλει δώσει εἰς αὐτὰς ἡ ἀνθρωπίνη βιομηχανία.

» Διὰ τὰ καρυκεύματα, ὡς καὶ διὰ τὰ ὠφέλιμα φάρμακα.

» Διὰ τὸ ὕφασμα ὅπερ ἐνδύεται ὁ δικαστής, ὡς καὶ διὰ τὸ σχοινίον μὲ τὸ ὁποῖον θέλει ἀπαχθῇ τὸν κακοῦργον.

» Διὰ τὴν ἀνθοδέσμην τῆς νύμφης, ὡς καὶ διὰ τοὺς ἥλους τοῦ νεκροκραββάτου.

» Ἐν τῇ κλίνῃ, ἐν τῷ πλοίῳ, ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ δύσει τοῦ ἡλίου.

» Τὸ κοράσιον μαστιγώνει τὴν κοῦκλάν του φορολογηθεῖσαν, μὲ φορολογηθεῖσαν μαστίγα.

» Ὁ Ἄγγλος ἵππευσι ἵππον φορολογηθέντα, μὲ φορολογηθέντα χαλινὸν, βαίνει δὲ ἐκ φορολογουμένης ὁδοῦ.

» Τέλος ὁ Ἄγγλος ἀσθενὼν πίνει φάρμακον, ὅπερ ἐπλήρωσε 7 τοῖς 0[0], ἐντὸς κοχλιαρίου ὅπερ ἐπλήρωσε 15 0[0], κεῖται ἐπὶ στρώματος ἐξ ἰνδικοῦ ὑφάσματος, ἧτις ἐπλήρωσε 23 0[0], κάμει τὴν διαθήκην του ἐπὶ χαρτοσήμου, τὸ ὁποῖον τιμᾶται 8 λιρῶν καὶ τέλος ἐκπνέει εἰς τὰς ἀγκάλας ἐνὸς φαρμακοποιοῦ ὅστις ἐπλήρωσε 100 λήρας στερλίνας διὰ νὰ λάβῃ τὸ δελτίον τοῦ φαρμακοποιοῦ. Τὰ κτήματά του διατιμῶνται 2 ἢ 10 τοῖς 0[0]. Ἀπαιτοῦνται προσέτι μεγάλα ἐξόδα διὰ νὰ ταφῇ εἰς τὸ κοιμητήριον, τὰ κατορθώματα καὶ αἱ ἀρεταὶ του δικαιωνίζονται ἐπὶ φορολογηθέντος μαρμαρίου, καὶ τότε μόνον ἀπαλλάσσεται τῶν φόρων ὅτε τὸ σῶμα ἀναλυθῇ εἰς ἐξ ὧν συνετέθη. Τ. Δ.

Ὁ περιώνυμος τῆς ἀρχαιότητος ζωγράφος Ζεῦξις σχεδιάσας εἰκόνα τινὰ ἐν ἣ παρίστατο παῖς φέρων κάνιστρον πλήρες σταφυλῶν, ἐξέθηκεν αὐτὴν εἰς τὸ ὑπαίθριον. Πτηνὰ δὲ ὑπεριπτάμενα ἰδόντα τὰς σταφυλάς ὤρμησαν ἐπ' αὐτῶν· τοῦτο ἰδὼν ἔσωθεν τῆς οἰκίας αὐτοῦ ὁ Ζεῦξις ἀνέλαβε τὴν εἰκόνα καὶ διώρθωσε τὸν παῖδα σκεφθεὶς ὅτι, αἱ μὲν σταφυλαὶ ἦσαν τόσον καλῶς ἐξωμοιωμένα ὥστε ἠπάτησαν τὰ πτηνὰ, ὁ δὲ παῖς πολὺ ἀπείχε τῆς φυσικότητος ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκφοβήσῃ αὐτὰ διὰ τῆς παρυσίας του.

ΠΕΡΙ ΔΗΨΙΣ.

Οἱ Χρυσοθήραι, τέλος. — Σηκηνογραφίαι ἐκ τοῦ βίου τοῦ Ναπολέοντος. — Βιογραφία. — Λουκιανὸς Βονοπάρτης. — Τὸ θέαμα τῆς Ἀνθρωπίνης ζωῆς. — Ποιήσεις. — Ἠθικὴ Μελέτη ὁ Ἀθηναῖος Ἑρως. — Τὰ Καταπότια τοῦ Διαβόλου. — Ἠθικαὶ Μελέται. — Περὶ Γυναικός. — Ποικίλα. — Εἰκονογραφίαι. — Λουκιανὸς Βονοπάρτης. — Τὸ θέαμα τῆς Ἀνθρωπίνης ζωῆς. — Παράρτημα ὁ Ἰπποκόμης τῆς Βραζελόννης.